

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3921/91 af 16. december 1991 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende 1
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart 4
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3923/91 af 23. december 1991 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter og -lofter samt fastsættelse af et fællesskabstilsyn for visse fisk og fiskerivarer med oprindelse på Færøerne (1992) 9

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

91/670/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart 21

91/671/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 16. december 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons 26

91/672/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådfører-certifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje 29

91/673/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 19. december 1991 om ændring af direktiv 69/169/EØF for så vidt angår forlængelse og ændring af undtagelserne for Danmark og Irland vedrørende rejsendes afgiftsfritagelse 33

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3921/91

af 16. december 1991

om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Traktatens artikel 75, stk. 1, litra b), indebærer vedtagelsen af en fælles transportpolitik bl. a., at det fastsættes, under hvilke betingelser transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;

nævnte bestemmelse indebærer fjernelse af enhver restriktion over for den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres;

ikke-hjemmehørende transportvirksomheder bør i overensstemmelse med Traktatens almindelige principper om ligebehandling og med Domstolens retspraksis herom have adgang til at udføre interne transporter på samme vilkår som dem, der gælder for den pågældende medlemsstats egne transportvirksomheder;

det er nødvendigt at undgå konkurrencefordrejninger og forstyrrelser inden for den pågældende markedsordning;

de love eller administrative bestemmelser, der er gældende i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne præsteres, skal, for så vidt anvendelsen heraf indebærer begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser, være begrundet i almene hensyn; disse bestemmelser finder kun anvendelse, for så vidt de almene interesser ikke allerede er tilgodeset ved de bestemmelser, som den ikke-hjemmehørende transportvirksomhed er underlagt i den medlemsstat, hvor den er etableret, og for så vidt det samme resultat ikke kan opnås ved mindre restriktive regler;

der bør træffes bestemmelse om en overgangsperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar 1993 har enhver transportvirksomhed, der udfører godstransport eller personbefordring ad indre vandveje, adgang til at udføre intern godstransport eller personbefordring ad indre vandveje for tredjemands regning i en medlemsstat, hvor transportvirksomheden ikke er hjemmehørende, i det følgende benævnt »cabotage«, på betingelse af, at

- den har hjemsted i en medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, og i givet fald, at
- den i denne medlemsstat har tilladelse til at udføre international godstransport eller personbefordring ad indre vandveje.

Såfremt transportvirksomheden opfylder disse betingelser, kan den udføre cabotage midlertidigt i den pågældende medlemsstat uden at oprette et sæde eller andet forretningssted der.

⁽¹⁾ EFT nr. C 331 af 20. 12. 1985, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 13. 10. 1986, s. 229.

⁽³⁾ EFT nr. C 328 af 22. 12. 1986, s. 34.

Artikel 2

1. For at få adgang til at udføre cabotage kan transportvirksomheden i øvrigt hertil kun anvende de fartøjer, hvis ejer(e) er:

- a) fysiske personer, der har bopæl og er statsborgere i en medlemsstat,

eller
- b) juridiske personer, der
 - i) har deres hjemsted i en medlemsstat, og
 - ii) hvoraf flertallet tilhører statsborgere fra medlemsstaterne.

2. En medlemsstat kan undtagelsesvis dispensere fra den i stk. 1, litra b), ii), nævnte betingelse. For så vidt angår de kriterier, der skal lægges til grund, rådfører den pågældende medlemsstat sig med Kommissionen.

3. En attest udstedt af den medlemsstat, hvor fartøjet er registreret, eller hvis det ikke er registreret, af den medlemsstat, hvori ejeren er hjemmehørende, skal fremlægges som bevis for, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Attesten skal opbevares på fartøjet.

Det dokument om tilhørsforhold til Rhin-skibsfarten, som omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 2919/85 af 17. oktober 1985 om fastsættelse af de betingelser, der skal opfyldes for adgang til den ordning, der i henhold til den reviderede konvention om sejlads på Rhinen ⁽¹⁾ er forbeholdt fartøjer, der hører til Rhin-skibsfarten, erstatter den i første afsnit nævnte attest.

Artikel 3

1. Udførelsen af cabotagetransport er, med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne, undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

- a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter samt nærmere betingelser for befragtning og drift
- b) tekniske forskrifter for fartøjerne.

De tekniske forskrifter, som fartøjer, der anvendes til cabotage, skal opfylde, er dem, der gælder for fartøjer, som er godkendt til sejlads i international transport

c) forskrifter for så vidt angår sejlads og politi

d) sejl- og hviletid

e) moms på transportydelser.

2. De i stk. 1 omhandlede love og bestemmelser skal finde anvendelse på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, medlemsstaten pålægger de i staten hjemmehørende virksomheder, for effektivt at forhindre, at der sker forskelsbehandling som følge af nationalitet eller etableringssted.

3. Hvis det konstateres, at det af hensyn til anvendelsen i praksis er nødvendigt at tilpasse listen over områderne for værtsmedlemsstatens bestemmelser som omhandlet i stk. 1, ændrer Rådet denne liste, idet det træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 4

Uanset artikel 1, og med forbehold af artikel 5, gælder følgende regler indtil den 1. januar 1995:

- a) Den Franske Republik kan på sit område begrænse cabotage til to transportter på den direkte tilbagevej, når de følger efter en international godstransport eller personbefordring
- b) Forbundsrepublikken Tyskland kan på sit område begrænse cabotage til en enkelt transport på den direkte tilbagevej, når den følger efter en international gods-transport eller personbefordring
- c) transportter, der udføres mellem havnene inden for følgende tyske delstater: Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt og Thüringen samt Berlin, er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 5

Medlemsstaterne må ikke over for Fællesskabets transportvirksomheder indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 6

Denne forordning berører ikke rettigheder i medfør af den reviderede konvention om sejlads på Rhinen (Mannheim-konventionen).

Artikel 7

Medlemsstaterne vedtager i tide de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og meddeler dem til Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 280 af 22. 10. 1985, s. 4.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3922/91

af 16. december 1991

om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal ifølge Traktatens artikel 8 A vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

sikkerheden for den civile luftfart i Europa skal holdes på et højt generelt niveau, og de tekniske krav og administrative procedurer i medlemsstaterne skal bringes op på det højeste niveau, der i øjeblikket er nået i Fællesskabet;

sikkerhed er et fundamentalt element i Fællesskabets lufttransport; der skal tages hensyn til konventionen angående international civil luftfart, som blev undertegnet den 7. december 1944 i Chicago, og hvorefter der kan træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre en sikker operation af luftfartøjer;

de nuværende restriktioner for overførsel af luftfartøjer og luftfartsprodukter samt af visse tjenesteydelser inden for luftfarten mellem medlemsstaterne ville skabe fordrejninger i det indre marked;

de fælles luftfartsmyndigheder (Joint Aviation Authorities, JAA), et organ, som er associeret med Den Europæiske Civile Luftfartskonference (ECAC), har udarbejdet aftaler

med henblik på at samarbejde om udarbejdelse og gennemførelse af fælles luftfartskrav (Joint Aviation Requirements, JAR-forskrifter) på alle områder, der har forbindelse med sikkerhed ved luftfartøjer og deres operation;

det vil være hensigtsmæssigt inden for rammerne af den fælles transportpolitik at harmonisere de tekniske krav og administrative procedurer for sikkerhed ved luftfartøjer og deres operation på grundlag af JAA's JAR-forskrifter;

for at lette harmoniseringen bør alle medlemsstater blive medlemmer af JAA, og Kommissionen bør deltage i arbejdet heri;

for at nå Fællesskabets mål om fri bevægelighed for personer og varer samt målene for den fælles transportpolitik skal medlemsstaterne uden yderligere teknisk arbejde eller evaluering anerkende certificering af produkter og af organisationer og personer, der medvirker ved konstruktion, fremstilling, vedligeholdelse og operation af produkter, når produktet, organisationen eller personen er certificeret i overensstemmelse med de fælles tekniske krav og administrative procedurer;

der kan opstå sikkerhedsproblemer inden for luftfarten, og i så fald skal medlemsstaterne snarest træffe alle nødvendige foranstaltninger; foranstaltningerne skal begrundes, og hvis begrundelsen er, at de fælles tekniske krav og administrative procedurer er mangelfulde, skal Kommissionen som led i sine gennemførelsesbeføjelser vedtage de nødvendige ændringer;

det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaternes støtte til forskning til forbedring af sikkerheden inden for luftfarten koordineres for at sikre en effektiv brug af ressourcerne og opnå størst mulig nyttevirkning;

det er hensigtsmæssigt at give Kommissionen beføjelse til med bistand af et udvalg bestående af eksperter udnævnt af medlemsstaterne i de af Rådet vedtagne tekniske krav og administrative procedurer at foretage ændringer, som er udarbejdet af JAA —

⁽¹⁾ EFT nr. C 270 af 26. 10. 1990, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 267 af 14. 10. 1991, s. 154.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 28.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer for sikkerhed inden for civil luftfart som omhandlet i bilag II, særlig med hensyn til:

- konstruktion, fremstilling, operation og vedligeholdelse af luftfartøjer
- personer og organisationer, som er involveret i disse opgaver.

2. De i stk. 1 omhandlede harmoniserede tekniske krav og administrative procedurer gælder for alle luftfartøjer, der anvendes af de i artikel 2, litra a), definerede operatører, uanset om de er registreret i en medlemsstat eller i et tredjeland.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) operatør: en fysisk person bosiddende i en medlemsstat eller en juridisk person etableret i en medlemsstat, der anvender et eller flere luftfartøjer i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i denne medlemsstat; eller et EF-luftfartsselskab som defineret i fællesskabsretten
- b) produkt: civile luftfartøjer, motorer, propeller eller udstyr
- c) udstyr: instrumenter, materiel, mekanismer, apparater eller tilbehør, som anvendes eller kan anvendes i operationen af et luftfartøj under flyvning, uanset om det er installeret i eller beregnet til installation eller fastgørelse i et civilt luftfartøj, men som ikke er en del af skrog, motor eller propel
- d) komponent: materiale, del eller delelement, der ikke er omfattet af definitionerne i litra b) eller c), og som er beregnet til brug i civile luftfartøjer, motorer, propeller eller udstyr
- e) certificering (af et produkt, en virksomhed, en organisation eller en person): enhver form for myndighedsgodkendelse af, at et produkt, en virksomhed, en organisation eller en person opfylder gældende krav; en sådan certificering består af to dele:
 - i) kontrol af, at et produkt, en virksomhed, en organisation eller en person teknisk set er i overensstemmelse med de gældende krav; denne del kaldes »teknisk undersøgelse«
 - ii) formel anerkendelse af, at der er overensstemmelse med de gældende krav ved udstedelse af et certifikat, en autorisation, en godkendelse eller et andet dokument i den form, som nationale love og proce-

durer foreskriver; denne del kaldes »legal undersøgelse«

- f) vedligeholdelse: de inspektioner, eftersyn, ændringer og reparationer af et luftfartøj i dets levetid, som er nødvendige for at sikre, at det forbliver i overensstemmelse med typecertificeringen og til stadighed har en høj sikkerhedsstandard; omfattet er navnlig ændringer, der foreskrives af de myndigheder, der er part i de i litra h) omhandlede aftaler, i overensstemmelse med kravene til kontrol af luftdygtighed
- g) national variant: et nationalt krav eller en national forskrift, der er påbudt af et land som supplement til eller i stedet for en JAR-forskrift
- h) aftaler: aftaler udviklet under Den Europæiske Civile Luftfartskonference (ECAC) med henblik på et samarbejde om udarbejdelse og gennemførelse af fælles krav på alle områder i forbindelse med sikkerhed ved luftfartøjer og deres operation; disse aftaler er beskrevet nærmere i bilag I.

Artikel 3

Med forbehold af artikel 11 er de fælles tekniske krav og administrative procedurer, der anvendes i Fællesskabet på de i bilag II nævnte områder, de herfor relevante forskrifter, der er opført i nævnte bilag, og som gælder den 1. januar 1992.

Artikel 4

1. For de områder, der ikke er nævnt i bilag II, vedtager Rådet på grundlag af Traktatens artikel 84, stk. 2, fælles tekniske krav og administrative procedurer. Kommissionen forelægger, om nødvendigt, snarest egnede forslag på disse områder

2. Indtil de i stk. 1 nævnte forslag vedtages, kan medlemsstaterne anvende de relevante bestemmelser i gældende national lovgivning.

Artikel 5

Medlemsstaterne sørger for, at deres civile luftfartsmyndigheder opfylder de betingelser for medlemskab af JAA, der er opstillet i aftalerne, og uden forbehold undertegner disse aftaler inden den 1. januar 1992.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne anerkender uden yderligere tekniske krav eller vurderinger alle produkter, der er konstrueret,

fremstillet, opereret og vedligeholdt i overensstemmelse med de fælles tekniske krav og administrative procedurer, når produkterne er certificeret af en anden medlemsstat. Hvis den oprindelige anerkendelse er givet med visse begrænsninger, gælder de samme begrænsninger for efterfølgende anerkendelser.

2. Eksisterende produkter og videreudviklede produkter (derivativer), der ikke er certificeret i overensstemmelse med de fælles tekniske krav og administrative procedurer, kan godkendes af medlemsstaterne på grundlag af deres gældende nationale forskrifter, indtil der vedtages fælles tekniske krav og administrative procedurer for disse produkter i henhold til denne forordning.

Artikel 7

Medlemsstaterne anerkender en certificering af organisationer eller personer under dens jurisdiktion og myndighed, der medvirker ved konstruktion, fremstilling og vedligeholdelse af produkter samt operation af luftfartøjer, når en anden medlemsstat eller en organisation, som handler på dens vegne, har foretaget denne certificering i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 8

1. Ingen af ovenstående bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat kan reagere omgående på et sikkerhedsproblem, som man er blevet opmærksom på i forbindelse med en ulykke, en hændelse eller gennem praktisk erfaring, vedrørende enten et produkt, der er konstrueret, fremstillet, opereret eller vedligeholdt i overensstemmelse med denne forordning, eller en person, en procedure eller en organisation, der er involveret i disse opgaver. Hvis sikkerhedsproblemet skyldes:

- at de fælles tekniske krav og administrative procedurer ikke sikrer et tilstrækkeligt højt sikkerhedsniveau, eller
- at de fælles tekniske krav og administrative procedurer er mangelfulde

underretter medlemsstaten omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og begrundelsen herfor.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde hører Kommissionen hurtigst muligt medlemsstaterne. Hvis det bekræftes, at sikkerhedsniveauet er utilstrækkeligt, eller at de fælles tekniske krav og administrative procedurer er mangelfulde, forelægger Kommissionen passende forslag i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 4 og/eller artikel 11.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at koordinere deres forskningsprogrammer med henblik på forbedring af sikkerheden ved civile luftfartøjer og deres

operation og underretter Kommissionen herom. Kommissionen kan efter høring af medlemsstaterne tage ethvert initiativ, som er egnet til at fremme en sådan koordinering af nationale forskningsprogrammer.

Artikel 10

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om:

- a) ethvert nyt eller ændret krav eller enhver ny eller ændret procedure udarbejdet eller vedtaget i overensstemmelse med de i aftalerne fastlagte procedurer
- b) enhver ændring af aftalerne
- c) resultaterne af høring af industrien og andre interesserede parter.

Artikel 11

1. Kommissionen skal efter fremgangsmåden i artikel 12 og på grundlag af den videnskabelige og tekniske udvikling ændre de fælles tekniske krav og administrative procedurer, der er opført i bilag II eller vedtaget af Rådet i overensstemmelse med artikel 4.

2. Hvis de i stk. 1 omhandlede ændringer medfører en national variant for en medlemsstat, træffer Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 12 afgørelse om, hvorvidt den pågældende variant skal medtages i de fælles tekniske krav og administrative procedurer

Artikel 12

1. I forbindelse med anvendelsen af artikel 8, 9 og 11 bistår Kommissionen af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen

straks Rådet et forslag til foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

- c) Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

2. Som led i den i stk. 1 omhandlede gensidige bistand giver medlemsstaternes kompetente myndigheder regelmæssigt hinanden alle disponible oplysninger om:

- overtrædelser af denne forordning begået af ikke-statsborgere og sanktioner for disse overtrædelser
- de sanktioner, som en medlemsstat anvender over for sine statsborgere for sådanne overtrædelser begået i andre medlemsstater.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og kontrollen hermed.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand

BILAG I**Aftaler omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra h)**

Arrangements Concerning the Development, the Acceptance and the Implementation of Joint Aviation Requirements (aftaler vedrørende udarbejdelse, godkendelse og gennemførelse af fælles luftfartkrav (JAR)), undertegnet den 11. september 1990 på Cypren.

BILAG II

Liste over gældende forskrifter omfattende de i artikel 3 nævnte fælles tekniske krav og administrative procedurer

1. Generelt og procedurer

JAR 1 Definitioner og forkortelser

2. Typecertificering af produkter og dele

JAR 22 Sailplanes and Powered Sailplanes (svævefly og motorsvævefly)

JAR 25 Large Aeroplanes (store flyvemaskiner)

JAR AWO All Weather Operations (altvejrsoperationer)

JAR E Engines (motorer)

JAR P Propellers (propeller)

JAR APU Auxiliary Power Units (hjælpemotoranordninger)

JAR TSO Technical Standards Orders (tekniske standardordrer)

JAR VLA Very Light Aeroplanes (meget lette flyvemaskiner)

JAR 145 Approved Maintenance Organisations (godkendte vedligeholdelsesorganisationer)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3923/91

af 23. december 1991

om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter og -lofter samt fastsættelse af et fællesskabstilsyn for visse fisk og fiskerivarer med oprindelse på Færøerne (1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

skabet har fastsat eller fastsætter for de pågældende varer
eller de pågældende varekategorier.

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til Rådets afgørelse 91/668/EØF af
2. december 1991 indgåelse af aftalen mellem Det Europæ-
iske Økonomiske Fællesskab på den ene side og Danmarks
regering og Færøernes landsstyre på den anden side ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 og 8 i ovennævnte afgørelse fastsættes det, for så
vidt angår visse fisk og fiskerivarer, der er opregnet i
protokol nr. 1 til afgørelse, at tolden ved indførsel af disse
varer i De Ti afskaffes fra den 1. januar 1992; tolden
afskaffes inden for rammerne af fællesskabstoldkontingen-
ter og -lofter samt for visse varers vedkommende inden for
rammerne af et statistisk tilsyn på fællesskabsplan; derfor
bør der fra den 1. januar 1992 fastsættes sådanne fælles-
skabstoldkontingenter og -lofter for disse varer med oprin-
delse på Færøerne for mængder svarende til de niveauer,
der er anført i henholdsvis bilag I og bilag II, samt
fastsættes et statistisk tilsyn på fællesskabsplan for de i
bilag III opførte varer;

som led i disse toldmæssige foranstaltninger anvender
Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik toldsæt-
ser, der beregnes i overensstemmelse med henholdsvis
artikel 173, stk. 1 og 2, og artikel 360, stk. 1, litra b), og
stk. 2, i tiltrædelsesakten;

de præferencetoldsatser, der er anført i bilag I, II og III,
finder kun anvendelse, hvis prisen franko grænse, som
fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med arti-
kel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29.
december 1981 om den fælles markedsordning for fiskeri-
varer ⁽²⁾, mindst svarer til den referencepris, som Fælles-

hvad angår de i bilag I opregnede varer, der er undergivet
fællesskabstoldkontingenter, bør der navnlig skabes sikker-
hed for lige og kontinuerlig adgang for alle Fællesskabets
importører til de nævnte kontingenter samt anvendelse
uden afbrydelse af de for kontingenterne fastsatte satser
ved enhver indførsel af de pågældende varer i samtlige
medlemsstater, indtil kontingenterne er opbrugt; de nød-
vendige foranstaltninger bør træffes med henblik på at
sikre en effektiv forvaltning på fællesskabsplan af toldkon-
tingenterne, idet der gives medlemsstaterne mulighed for på
kontingenterne at trække de nødvendige mængder svarende
til de faktiske konstaterede indførsler; denne forvaltnings-
metode kræver et snævert samarbejde mellem medlemssta-
terne og Kommissionen;

da Kongeriget Belgien, Kongeriget Nederlandene og Stor-
hertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af
Den Økonomiske Union Benelux, kan enhver disposition
vedrørende forvaltningen af disse kontingenter, træffes af
et af dens medlemmer;

hvad angår de i bilag II opregnede varer, der er undergivet
fællesskabstoldlofter, kan der gennemføres at fællesskabs-
tilsyn ved anvendelse af en forvaltningsmetode, der er
baseret på, at indførsler af de pågældende varer på fælles-
kabsplan afskrives på lofterne, efterhånden som disse varer
frembydes i tolden med angivelse om overgang til fri
omsætning; denne forvaltningsmetode bør åbne mulighed
for at genindføre toldsatserne, når nævnte lofter nås på
fællesskabsplan;

denne forvaltningsmetode kræver et snævert og særdeles
hurtigt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissio-
nen, idet denne især skal kunne følge afskrivningerne i
forhold til lofterne og underrette medlemsstaterne derom;
dette samarbejde bør være så meget desto snævrere, som
det er nødvendigt, at Kommissionen kan træffe egnede
foranstaltninger til at genindføre toldsatserne, når et af
lofterne er nået;

hvad angår de i bilag III opregnede varer er det hensigts-
mæssigt at anvende den statistiske tilsynsordning, der gen-

⁽¹⁾ EFT nr. L 371 af 31. 12. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1. Forordningen er senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 3468/88 (EFT nr. L 305 af
10. 11. 1988, s. 1).

nemføres af Kommissionen, i overensstemmelse med bestemmelserne på dette område i forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 1736/75 ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Tolden ved indførsel i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 af de i bilag I opregnede varer med oprindelse på Færøerne suspenderes fra den 1. januar til den 31. december 1992 til det niveau og inden for rammerne af de fællesskabstoldkontingenter, der er anført for disse varer.

2. Inden for rammerne af disse toldkontingenter anvender Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik toldsatser, der beregnes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 173, stk. 1 og 2, og artikel 360, stk. 1, litra b), og stk. 2, i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

De i artikel 1 omhandlede toldkontingenter forvaltes af Kommissionen, der kan træffe de nødvendige administrative foranstaltninger for at sikre en effektiv forvaltning af disse.

Artikel 3

Såfremt en importør i en medlemsstat indgiver en angivelse om overgang til fri omsætning ledsaget af et varecertifikat med anmodning om præferencebehandling for en vare omhandlet i denne forordning, og såfremt toldmyndighederne antager denne angivelse, trækker denne medlemsstat ved meddelelse til Kommissionen på den tilsvarende kontingentmængde en mængde svarende til behovet.

Anmodningerne om sådanne træk med oplysning om datoen for antagelsen af de nævnte angivelser skal straks fremsendes til Kommissionen.

Sådanne træk tillades af Kommissionen afhængigt af datoen for, hvornår toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat har antaget angivelserne om overgang til fri omsætning, og forudsat at den resterende kontingentmængde giver mulighed herfor.

Såfremt en medlemsstat ikke udnytter de trukne mængder, tilbagefører den hurtigst muligt disse til den tilsvarende kontingentmængde.

Såfremt de mængder, der er anmodet om, overstiger den disponible rest af kontingentmængden, sker tildelingen i

forhold til de mængder, der er anmodet om. Medlemsstaterne underrettes af Kommissionen om de trukne mængder.

Artikel 4

1. Fra 1. januar til 31. december 1992 undergives indførsler i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 af visse varer med oprindelse på Færøerne, som er opregnet i bilag II og III, henholdsvis lofter og et fællesskabstilsyn.

Beskrivelsen af de i første afsnit omhandlede varer, niveauet for lofterne og for de toldsatser, der skal anvendes, er angivet i ovennævnte bilag.

2. Inden for rammerne af disse toldmæssige foranstaltninger anvender Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik toldsatser, der beregnes i henhold til bestemmelserne i henholdsvis artikel 173, stk. 1 og 2, og artikel 360, stk. 1, litra b), og stk. 2, i tiltrædelsesakten.

3. Afskrivningerne på lofterne foretages, efterhånden som varerne frembydes i tolden med angivelse om overgang til fri omsætning ledsaget af et varecertifikat, der er i overensstemmelse med reglerne i den protokol angående definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og angående metoderne for administrativt samarbejde, der er knyttet som bilag til afgørelse 91/668/EØF.

En vare kan kun afskrives på loftet, såfremt varecertifikatet forelægges inden datoen for genindførelse af opkrævning af told.

Udviklingen i lofternes udnyttelse konstateres på fællesskabsplan på grundlag af de indførsler, der er afskrevet på de i første og andet afsnit opstillede betingelser.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de indførsler, der er foretaget i henhold til de ovenfor anførte nærmere bestemmelser, med den regelmæssighed og inden for de frister, der er anført i stk. 5.

4. Når lofterne er nået, kan Kommissionen indtil udgangen af kalenderåret ved forordning genindføre opkrævning af den told, der gælder over for tredjelande.

5. Medlemsstaterne meddeler senest den 15. dag i hver måned Kommissionen oversigterne over de afskrivninger, der er foretaget i løbet af den foregående måned.

6. Det statistiske tilsyn med de varer, der er anført i bilag III til denne forordning, gennemføres på fællesskabsplan på grundlag af indførsler, der afskrives i overensstem-

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1975, s. 3.

melse med betingelserne i stk. 3, første afsnit, og meddeles De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2658/87 og EØF nr. 1736/75.

Artikel 5

De i bilag I, II og III angivne toldsatser anvendes kun, hvis prisen franko grænse, som fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3796/81 og (EØF) nr. 3468/88, mindst svarer til den referencepris,

som Fællesskabet har fastsat eller fastsætter for de pågældende varer eller varekategorier.

Artikel 6

Kommissionen træffer i snævert samarbejde med medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger til sikring af gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 1991.

På Rådets vegne

Y. VAN ROOY

Formand

BILAG I

Vedrørende visse fisk og fiskerivarer, der er undergivet toldkontingenter

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
09.0671	0301	Fisk, levende:		700 ⁽¹⁾
		— Andre fisk, levende:		
	ex 0301 91 00	— — Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Salmo gairdneri</i> , <i>Salmo clarki</i> , <i>Salmo aguabonita</i> , <i>Salmo gilae</i> :		
		— Ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		
		— Laksefisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:		
	ex 0302 11 00	— — Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Salmo gairdneri</i> , <i>Salmo clarki</i> , <i>Salmo aguabonita</i> , <i>Salmo gilae</i>):		
		— Ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		
		— Andre laksefisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:		
	ex 0303 21 00	— — Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Salmo gairdneri</i> , <i>Salmo clarki</i> , <i>Salmo aguabonita</i> , <i>Salmo gilae</i>):		
		— Ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		
	0304 10	— Fersk eller kølet:		
		— — Filet:		
		— — — Af ferskvands fisk:		
	ex 0304 10 11	— — — — Af ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Salmo gairdneri</i> , <i>Salmo clarki</i> , <i>Salmo aguabonita</i> , <i>Salmo gilae</i>):		
		— Af ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	0304 20	— Filet, frosset:		
		— — Af ferskvandsfisk:		
	ex 0304 20 11	— — — Af ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Salmo gairdneri</i> , <i>Salmo clarki</i> , <i>Salmo aguabonita</i> , <i>Salmo gilae</i>):		
		— Af ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	0304 90	— Andet fiskekød (også hakket), frosset:		
	ex 0304 90 10	— — Af ferskvandsfisk:		
		— Af ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

(1) Tallene refererer til den handelsmæssig præsentation »hel og rensket«. For import henhørende under HS-kode 0304 anvendes en koefficient på 3 for mængder, der trækkes fra dette referenceloft.

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
09.0673	0301	Fisk, levende:		4 900 ⁽¹⁾
		— Andre fisk, levende:		
	0301 99	— — Andre fisk:		
		— — — Ferskvandsfisk:		
	ex 0301 99 11	— — — — Stillehavslaks (Oncorhynchus-arter), atlantehavslaks (Salmo salar) og donaulaks (Hucho hucho):		
		— Atlanterhavslaks (Salmo salar)	0	
	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		
		— Laksefisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:	0	
	ex 0302 12 00	— — Stillehavslaks (Oncorhynchus-arter), atlantehavslaks (Salmo salar) og donaulaks (Hucho hucho):		
		— Atlanterhavslaks (Salmo salar)	0	
	0303	Fisk, frosset, undtaget filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		
		— Andre laksefisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:		
	ex 0303 22 00	— — Atlanterhavslaks (Salmo salar) og donaulaks (Hucho hucho):		
		— Atlanterhavslaks (Salmo salar)	0	
	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		
		— Fersk eller kølet:		
		— — Filet:		
		— — — Af ferskvandsfisk:		
	ex 0304 10 13	— — — — Af stillehavslaks (Oncorhynchus-arter), atlantehavslaks (Salmo salar) og donaulaks (Hucho hucho):		
		— Af atlantehavslaks (Salmo salar)	0	
	0304 20	— Filet, frosset:		
		— — Af ferskvandsfisk:		
	ex 0304 20 13	— — — Af stillehavslaks (Oncorhynchus-arter), atlantehavslaks (Salmo salar) og donaulaks (Hucho hucho):		
		— Af atlantehavslaks (Salmo salar)	0	
	0304 90	— Andet fiskekød (også hakket), frosset:		
	ex 0304 90 10	— — Af ferskvandsfisk:		
		— Af atlantehavslaks (Salmo salar)	0	

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

⁽¹⁾ Tallene refererer til den handelsmæssig præsentation »hel og rensset«. For import henhørende under HS-kode 0304 anvendes en koefficient på 3 for mængder, der trækkes fra dette referenceloft.

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
09.0675	1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn:		400
	ex 1604 11 00	— Fisk, hele eller i stykker, undtagen hakket:		
		— — Laks:		
	1604 19	— — — Atlanterhavslaks (<i>Salmo salar</i>)	0	
	ex 1604 19 10	— — — Andre varer:		
		— — — — Salmonidae, undtagen laks:		
	1604 20	— — — — Ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	ex 1604 20 10	— Anden fisk, tilberedt eller konserveret:		
		— — Laks:		
		— — — Af atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>)	0	
	ex 1604 20 30	— — — Salmonidae, undtagen laks:		
		— — — Af ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
09.0677	1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn:		2 000
		— Fisk, hele eller i stykker, undtagen hakket:		
	1604 12	— — Sild:		
	1604 12 10	— — — Filet, rå, kun belagt med dej, mel eller rasp (paneret), også for-friturestegt, frosset	0	
	1604 15	— — Makrel:		
	ex 1604 15 10	— — — Af arterne <i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i> :		
		— — — — Af arten <i>Scomber scombrus</i>	0	
	1604 19	— — Andre varer:		
		— — — Andre varer:		
	ex 1604 19 91	— — — — Filet, rå, kun belagt med dej, mel eller rasp (paneret), også for-friturestegt, frosset	0	
	1604 19 99	— — — — Andre varer	0	
	1604 20	— Anden fisk, tilberedt eller konserveret:		
	ex 1604 20 50	— — Sardin, bonit, makrel af arterne <i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i> , fisk af arten <i>Orcynopsis unicolor</i> :		
		— — — Makrel af arten <i>Scomber scombrus</i>	0	
	1604 20 90	— — Andre fisk	0	
09.0679	1605	Krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedt eller konserveret:		2 000
	1605 20 00	— Rejer	0	
	ex 1605 40 00	— Andre krebsdyr		
		— — <i>Nephrops norvegicus</i>	0	

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

BILAG II

Vedrørende visse fisk og fiskerivarer, der er undergivet fællesskabstoldlofter

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
17.0011	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		2 000 ⁽¹⁾
	0302 40	— Sild (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf:		
	0302 40 90	— — I perioden 16. juni til 14. februar	0	
	0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		
	0303 50	— Sild (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>), undtagen, lever, rogn og mælke deraf:		
	0303 50 90	— — I perioden 16. juni til 14. februar	0	
	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		
	0304 20	— Filet, frosset:		
	0304 20 75	— — Af sild (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>)	0	
17.0013		— — — Af saltvandsfisk:		3 000
		— — — Af sild (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>):		
		— — — — I perioden 16. juni til 14. februar	0	
	0304 90 25			
17.0015	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		25 000
		— Andre fisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:		
	0302 64	— — Makrel (<i>Scomber scombrus</i> , <i>Scomber australasicus</i> , <i>Scomber japonicus</i>):		
17.0015	ex 0302 64 90	— — — I perioden 16. juni til 14. februar:		0
		— Makrel (<i>Scomber scombrus</i>)		
17.0015	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		0
	0304 20	— Filet, frosset:		
	0304 20 31	— — Af sej (<i>Pollachius virens</i>)		

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

(1) Tallene refererer til den handelsmæssige præsentation »hel og rensat«. For import henhørende under HS-kode 0304 anvendes en koefficient på 3 for mængder, der trækkes fra dette referenceloft.

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
17.0015 (fortsat)	0304 90	— Andet fiskekød (også hakket), frosset:		
	0304 90 41	— — Af saltvandsfisk: — — — Af sej (<i>Pollachius virens</i>)	0	
17.0017	0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; fiskemel, egnet til menneskeføde:		5 000
	0305 30	— Filet, tørret, saltet eller i saltlage, men ikke røget:		
	0305 30 50	— — Af hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>), saltet eller i saltlage	0	
	0305 30 90	— — Af andre fisk	0	
17.0019	0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; fiskemel, egnet til menneskeføde:		1 000
		— Fisk, røget, herunder filet:		
	ex 0305 41 00	— — Stillehavslaks (<i>Oncorhynchus</i> -arter), atlantehavslaks (<i>Salmo salar</i>) og donaulaks (<i>Hucho hucho</i>): — — — Atlanterhavslaks (<i>Salmo salar</i>)	0	
	0305 49	— — Andre fisk:		
	0305 49 10	— — — Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	0	
	0305 49 20	— — — Atlanterhavshelleflynder (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	0	
	ex 0305 49 30	— — — Makrel (<i>Scomber scombrus</i> , <i>Scomber australasicus</i> , <i>Scomber japonicus</i>): — — — — Makrel (<i>Scomber scombrus</i>)	0	
	ex 0305 49 40	— — — Ørred (<i>Salmo trutta</i> , <i>Salmo gairdneri</i> , <i>Salmo clarki</i> , <i>Salmo aguabonita</i> , <i>Salmo gilae</i>): — — — — Ørred (<i>Salmo gairdneri</i>)	0	
	0305 49 50	— — — Ål (<i>Anguilla</i> -arter)	0	
	0305 49 90	— — — Andre fisk	0	
17.0021	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		12 600 ⁽¹⁾
		— Andre fisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:		
	0302 69	— — Andre fisk: — — — Saltvandsfisk: — — — — Rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter):		
	0302 69 31	— — — — Af arten <i>Sebastes marinus</i>	0	

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

⁽¹⁾ Tallene refererer til den handelsmæssige præsentation »hel og rensset«. For import henhørende under HS-kode 0304 anvendes en koefficient på 3 for mængder, der trækkes fra dette referenceloft.

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
17.0021 (fortsat)	ex 0302 69 33	— — — — — Andre rødfisk:	0	
		— Af arten <i>Sebastes mentella</i>	0	
	0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304:		
		— Andre fisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:	0	
	0303 79	— — Andre fisk:		
		— — — Saltvandsfisk:		
		— — — — Rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter):		
	0303 79 35	— — — — — Af arten <i>Sebastes marinus</i>	0	
	ex 0303 79 37	— — — — — Andre rødfisk:		
		— Af arten <i>Sebastes mentella</i>	0	
	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		
	0304 10	— Fersk eller kølet:		
		— — Filet:		
		— — — Af saltvandsfisk:		
	ex 0304 10 39	— — — — Af andre saltvandsfisk:		
		— Af rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)	0	
	0304 20	— Filet, frosset:		
		— — Af rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter):		
	0304 20 35	— — — Af arten <i>Sebastes marinus</i>	0	
	ex 0304 20 37	— — — Af andre rødfisk:		
		— Af andre saltvandsfisk, undtagen rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)	0	
17.0023	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		3 000
	0304 10	— Fersk eller kølet:		
		— — Filet:		
		— — — Af saltvandsfisk:		
	ex 0304 10 39	— — — — Af andre saltvandsfisk:		
		— Af rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)	0	
17.0025	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:		550
	0304 20	— Filet, frosset:		
	ex 0304 20 43	— — Af lange (<i>Molva</i> -arter)	0	

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold	Kontingentmængde (tons)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
17.0027	0304 0304 20 ex 0304 20 97 0304 90 0304 90 59	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset: — Filet, frosset: — — Af andre saltvandsfisk: — Af blåhvilling — Andet fiskekød (også hakket), frosset: — — Af saltvandfisk: — — — Af blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i> , <i>Gadus poutassou</i>)	 0 0	1 800
17.0029	0305 0305 69 0305 69 90	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; fiskemel, egnet til menneskeføde: — Fisk, saltet, men ikke tørret eller røget, og fisk i saltlage: — — Andre fisk: — — — Andre fisk	 0	1 400
17.0031	0306 0306 13 0306 13 10	Krebsdyr, også afskallede, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage: — Frosne: — — Rejer: — — — Af Pandalidae-familien	 0	11 000
17.0033	0305 0305 61 00 1604 1604 12 1604 12 90	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; fiskemel, egnet til menneskeføde: — Fisk, saltet, men ikke tørret eller røget, og fisk i saltlage: — — Sild (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>) Fisk, tilberedt eller konserveret, kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn: — Fisk, hele eller i stykker, undtagen hakket: — — Sild: — — — Andre varer	 0 0 0	500

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

BILAG III

Vedrørende fisk, der er undergivet statistisk tilsyn

Løbenr.	KN-kode (a)	Varebeskrivelse	Kontingenttold
(1)	(2)	(3)	(4)
17.0035	0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304: — Fladfisk (Pleuronectidae, Bothidae, Cynoglossidae, Soleidae, Scophtalmidae, Citharidae), undtagen lever, rogn og mælke deraf:	0
	0302 29	— — Andre fladfisk:	
	0302 29 90	— — — Andre fladfisk: — Andre fisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf	
	0302 69	— — Andre fisk: — — — Saltvandsfisk:	
17.0037	0302 69 98	— — — — Andre saltvandsfisk	0
	0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304: — Andre fisk, undtagen lever, rogn og mælke deraf:	
17.0039	0303 79	— — Andre fisk: — — — Saltvandsfisk:	0
	0303 79 98	— — — — Andre saltvandsfisk	
	0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset:	
	0304 20	— Filet, frosset:	
17.0041	ex 0304 20 97	— — Af andre saltvandsfisk: — Af andre saltvandsfisk, undtagen blåhvilling	0
	0304 90	— Andet fiskekød (også hakket), frosset: — — Af saltvandsfisk:	
	0304 90 97	— — — Af andre saltvandsfisk	
17.0043	0304 90 97	— — — Af andre saltvandsfisk	0

(a) Taric-koderne findes i bilag IV.

BILAG IV

Taric-koder

Løbenummer	KN-kode	Taric-kode
09.0671	ex 0301 91 00	0301 91 00*10
	ex 0302 11 00	0302 11 00*10
	ex 0303 21 00	0303 21 00*10
	ex 0304 10 11	0304 10 11*10
	ex 0304 20 11	0304 20 11*10
	ex 0304 90 10	0304 90 10*10
09.0673	ex 0301 99 11	0301 99 11*10
	ex 0302 12 00	0302 12 00*11
		0302 12 00*13
		0302 12 00*15
		0302 12 00*19
	ex 0303 22 00	0303 22 00*20
		0303 22 00*80
	ex 0304 10 13	0304 10 13*10
	ex 0304 20 13	0304 20 13*10
	ex 0304 90 10	0304 90 10*13
09.0675	ex 1604 11 00	1604 11 00*30
	ex 1604 19 10	1604 19 10*10
	ex 1604 20 10	1604 20 10*30
	ex 1604 20 30	1604 20 30*10
09.0677	ex 1604 15 10	1604 15 10*10
	ex 1604 20 50	1604 20 50*40
09.0679	ex 1605 40 00	1605 40 00*20
17.0013	ex 0302 64 90	0302 64 90*10
17.0019	ex 0305 41 00	0305 41 00*10
	ex 0305 49 30	0305 49 30*10
	ex 0305 49 40	0305 49 40*10
17.0021	ex 0302 69 33	0302 69 33*10
	ex 0303 79 37	0303 79 37*10
	ex 0304 10 39	0304 10 39*20
	ex 0304 20 37	0304 20 37*10
17.0023	ex 0304 10 39	0304 10 39*10
		0304 10 39*90
17.0027	ex 0304 20 97	0304 20 97*40
17.0041	ex 0304 20 97	0304 20 97*90

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 16. december 1991

om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart

(91/670/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

En velfungerende luftfart og en sikker afvikling af denne forudsætter, at der findes cockpitbesætninger i tilstrækkeligt antal med de nødvendige kvalifikationer og certifikater;

virkeliggørelsen af det indre marked ved udgangen af 1992 kræver, at der findes et effektivt lufttransportsystem for at lette bevægeligheden for personer inden for Fællesskabet;

luftfarten er en yderst dynamisk sektor i hastig udvikling af et særdeles internationalt tilsnit; derfor kan balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft opretholdes mere effektivt på fællesskabsplan end på nationalt plan;

det er derfor vigtigt, at den fælles transportpolitik udbygges, så den kommer til at lette den frie bevægelighed for cockpitbesætninger i Fællesskabet;

de krav, der stilles for udstedelse af certifikater til cockpitbesætningen, er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat;

de kvalifikationer, der kræves som forudsætning for udstedelse af certifikater, er endnu ikke fastlagt på fællesskabsplan; medlemsstaterne kan derfor stadig selv fastsætte niveauet for sådanne kvalifikationer for at garantere sikkerheden for de tjenesteydelser, der tilbydes af luftfartøjer, der er registreret på deres område; de kan derimod ikke, uden at overtræde de forpligtelser, Traktaten pålægger dem, kræve, at en statsborger fra en anden medlemsstat erhverver disse kvalifikationer, som de almindeligvis kun definerer ved en henvisning til deres egne nationale uddannelsessystemer, dersom den pågældende allerede har erhvervet disse kvalifikationer i en anden medlemsstat;

for at forpligtelserne i medfør af Traktaten bedre kan overholdes, og bevægeligheden for cockpitpersonalet kan sikres, bør der indføres en fællesskabsprocedure til godkendelse af det pågældende personales certifikater og ratings;

det er allerede nu muligt at anerkende certifikater for privatpiloter i alle medlemsstater;

(1) EFT nr. C 10 af 16. 1. 1990, s. 12, og
EFT nr. C 175 af 6. 7. 1991, s. 14.

(2) EFT nr. C 284 af 12. 11. 1990, s. 198.

(3) EFT nr. C 124 af 21. 5. 1990, s. 18.

hvis erhvervspiloter underkastes supplerende prøver for at få adgang til at føre fly registeret i en anden medlemsstat end den, hvor de har erhvervet deres certifikat, bør muligheden for at aflægge de pågældende prøver tilbydes så hurtigt som muligt;

de uddannelsesmuligheder, der tilbydes i medlemsstaterne, svarer ikke altid til efterspørgslen, og medlemsstaterne skal i overensstemmelse med Traktatens artikel 7 uden forskelsbehandling give statsborgere fra andre medlemsstater adgang til offentlige og private uddannelsesinstitutioner og faglige kvalifikationseksaminer;

for at sikre en fuldstændig gensidig anerkendelse af certifikater vedtager Rådet under hensyn til status i drøftelserne i de internationale organisationer inden den 1. januar 1993 på forslag af Kommissionen, der forelægges inden den 1. juli 1992, foranstaltninger om fastsættelse af harmoniserede krav med hensyn til certifikater og uddannelsesprogrammer; de enkelte medlemsstater anerkender alle certifikater, der opfylder disse krav —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på procedurerne for gensidig anerkendelse af certifikater, som medlemsstaterne udsteder til cockpitbesætninger.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) *certifikat*: et gyldigt dokument, der er udstedt af en medlemsstat, og som giver indehaveren ret til som medlem af cockpitbesætningen at udøve funktioner om bord på et civilt luftfartøj, der er registeret i en medlemsstat; denne definition omfatter også ratings, der er knyttet til certifikatet
- b) *rating*: en påtegning, der er påført et certifikat, eller som findes i et særskilt dokument, og som omfatter særlige betingelser, rettigheder eller begrænsninger i forbindelse med dette certifikat
- c) *anerkendelse af certifikater*: en godkendelse eller validering fra en medlemsstats side af et certifikat, der er udstedt af en anden medlemsstat, samt hertil knyttede rettigheder og attestationer; anerkendelsen kan ske ved, at medlemsstaten udsteder et nationalt certifikat, hvis gyldighedsperiode ikke må overstige det oprindelige certifikats gyldighedsperiode

- d) *godkendelse*: tilladelse til på et i en medlemsstat registeret luftfartøj at anvende et certifikat, der er udstedt i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med de rettigheder, der er knyttet dertil
- e) *validering*: en medlemsstats udtrykkelige erklæring om, at et certifikat, som er udstedt af en anden medlemsstat, kan anvendes på lige fod med et certifikat, som den selv har udstedt
- f) *cockpitbesætning*: enhver person, som har et certifikat, og som har til opgave at udøve funktioner, der er væsentlige for at føre et luftfartøj under flyvning; definitionen omfatter piloter, navigatører og flyvemaskinister.

Artikel 3

1. En medlemsstat skal uden unødigt forsinkelse og supplerende prøver anerkende ethvert certifikat, der er udstedt af en anden medlemsstat, samt alle hertil knyttede rettigheder og attestationer.

2. Enhver person, der er indehaver af et af en medlemsstat udstedt certifikat som privatpilot, har adgang til at føre luftfartøjer, der er registeret i en anden medlemsstat. Denne godkendelse gælder kun udøvelse af rettigheder som indehaver af et certifikat som privatpilot og hermed forbundne ratings til visuel flyvning og udelukkende om dagen i et luftfartøj, der er godkendt til flyvning med kun en pilot.

Artikel 4

1. Artikel 3, stk. 1, finder anvendelse, når et i en medlemsstat udstedt certifikat, der søges anerkendt i en anden medlemsstat, er baseret på krav, der er ækvivalente med kravene i værtsmedlemsstaten. For at gøre det muligt for de kompetente administrationer at vurdere ækvivalensen af de certifikater, der udstedes af de øvrige medlemsstater, skal Kommissionen inden den 1. januar 1992 udarbejde og tilsende alle medlemsstaterne en sammenlignende oversigt over de krav, der anvendes i hver medlemsstat for udstedelse af certifikater, der vedrører de samme funktioner.

- 2. a) En medlemsstat kan anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende ækvivalensen af et certifikat, som er forelagt den til anerkendelse; anmodningen om udtalelse skal fremsættes inden tre uger, efter at ansøgningen om anerkendelse er modtaget.
- b) Kommissionen skal afgive sin udtalelse inden to måneder. Medlemsstaten skal derefter svare ansøgeren inden en måned.
- c) Hvis medlemsstaten ikke anmoder Kommissionen om en udtalelse, skal den svare ansøgeren inden tre måneder.

- d) Fristerne i litra a), b) og c) regnes fra det tidspunkt, hvor alle de nødvendige oplysninger foreligger.

3. Hvis der efter behandlingen af et certifikat i en medlemsstat, som har fået dette forelagt til anerkendelse, fortsat er begrundet tvivl om ækvivalensen af det pågældende certifikat, kan denne medlemsstat som undtagelse fra principperne i artikel 3, stk. 1, anse, at supplerende krav og/eller prøver er nødvendige, for at certifikatet kan anerkendes. Indehaveren af certifikatet, den medlemsstat, der har udstedt certifikatet, og Kommissionen underrettes skriftligt herom. Værtsmedlemsstaten, for hvilken certifikatet er forelagt til anerkendelse, skal hurtigst muligt give indehaveren af certifikatet mulighed for at indstille sig til en supplerende prøve, hvor der under ingen omstændigheder må finde forskelsbehandling på grund af nationalitet sted.

4. Når ansøgeren har opfyldt de supplerende krav og/eller har bestået den eller de krævede prøver, der er nævnt i stk. 3, anerkender vedkommende medlemsstat straks det pågældende certifikat.

5. For så vidt angår pilotcertifikater anerkender en medlemsstat, uanset stk. 1 til 4, alle certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med bilag 1 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart, når indehaveren opfylder de særlige valideringskrav i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 5

Medlemsstaterne påser, at statsborgere fra andre medlemsstater får adgang til offentlige og private uddannelsesinstitutioner og til nationale prøver og procedurer med henblik på erhvervelse af certifikater på samme vilkår som deres egne statsborgere.

Artikel 6

Når en medlemsstat udsteder et certifikat på grundlag af et at et tredjeland udstedt certifikat eller en afgørende del af et sådant certifikat, skal dette påføres certifikatet. Andre medlemsstater er ikke forpligtet til at anerkende et sådant certifikat eller en sådan afgørende del af et certifikat.

Artikel 7

1. Efter samråd med Kommissionen sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juni 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforordninger, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand ved gennemførelsen af dette direktiv og udveksler om fornødent oplysninger om de certifikater, som de har anerkendt som ækvivalente.

5. Fortrolige oplysninger, der er indhentet i medfør af dette direktiv, omfattes af tavshedspligt.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand

BILAG

Særlig valideringsprocedure

Specifikke valideringskrav					
Funktion	Certifikat	Helbred	Alder	Erfaring	Praktiske prøver (*)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1. Erhvervmæssig luftfart med FAR 25/JAR 25-flyvemaskiner					
a) <i>Luftfartøjschef (PIC)</i>	a) ATPL-A	a) Klasse I helbredsmæssig godkendelse uden dispensation	a) 21-60	a) 1 500 timer som PIC på FAR 25/JAR 25-flyvemaskiner	a) En praktisk flyveprøve omfattende IFR-prøve i flyvemaskine eller simulator
b) <i>Andernpilot (co-pilot)</i>	b) ATPL-A	b) Klasse I helbredsmæssig godkendelse uden dispensation	b) 21-60	b) 1 500 timer på FAR 25/JAR 25-flyvemaskiner	b) En praktisk flyveprøve omfattende IFR-prøve i flyvemaskine eller simulator
2. Erhvervmæssig luftfart med andre flyvemaskiner end FAR 25/JAR 25					
a) <i>Luftfartøjschef (PIC)</i>	a) CPL-A (med instrumentbevis)	a) Klasse I helbredsmæssig godkendelse uden dispensation	a) 21-60	a) 1 000 timer som PIC inden for erhvervmæssig luftfart siden opnåelse af instrumentbevis	a) En praktisk flyveprøve omfattende IFR-prøve i flyvemaskine eller simulator
b) <i>Andernpilot (co-pilot)</i>	b) CPL-A (med instrumentbevis)	b) Klasse I helbredsmæssig godkendelse uden dispensation	b) 21-60	b) 1 000 timer inden for erhvervmæssig luftfart	b) En praktisk flyveprøve omfattende IFR-prøve i flyvemaskine eller simulator

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
3. a) »Aerial work« med flyve-maskine (undtagen flyve-instruktion) b) »Aerial work« med heli-kopter (undtagen flyve-instruktion of offshore-operationer)	a) CPL-A	a) Klasse I helbredsmæssig god-kendelse uden dispen-sation	a) 21-60	a) 700 timer som PIC i konventionelt luftfartøj, herunder 200 timer »aerial work«, for hvilket der søges om validering, herunder 50 timer i den pågældende rolle i de sidste tolv måneder b) 700 timer som PIC i helikopter, herunder 200 timer »aerial work«, for hvilket der søges om validering, herunder 50 timer i den pågældende rolle i de sidste tolv måneder	a) En praktisk flyveprøve i pågældende rolle b) En praktisk flyveprøve i pågældende rolle
	b) CPL-H	b) Klasse I helbredsmæssig god-kendelse uden dispen-sation	b) 21-60		
4. Erhvervsmæssig luftfart eller offshoreoperationer med helikopter a) <i>Luftfartøjschef (PIC)</i> b) <i>Andempilot (co-pilot)</i>	a) ATPL-H (med instrumentbevis, hvis IFR-flyvning kræves)	a) Klasse I helbredsmæssig god-kendelse uden dispen-sation	a) 21-60	a) 1 500 timers flyvning som PIC i forbindelse med den form for arbejde, hvortil der søges om validering, og hvis IFR-flyvning kræves, 500 flyvetimer siden opnåelse af instrumentbevis b) 1 500 timers flyvning i forbindelse med den form for arbejde, hvortil der søges om validering, og hvis IFR-flyvning kræves, 500 flyvetimer siden opnåelse af instrumentbevis	a) En praktisk flyveprøve, der i givet fald omfatter IFR-prøve i flyve-maskine eller simulator a) En praktisk flyveprøve, der i givet fald omfatter IFR-prøve i flyve-maskine eller simulator
	b) CPL-H (med instrumentbevis, hvis IFR-flyvning kræves)	b) Klasse I helbredsmæssig god-kendelse uden dispen-sation	b) 21-60		

IR = Instrument rating
(*) Muligheden for at gennemgå denne kontrol og aflægge denne prøve tilbydes kandidaten hurtigst muligt.
Ved konventionelle luftfartøjer forstås andre fartøjer end JAR 25-luftfartøjer og ultralette luftfartøjer.

RÅDETS DIREKTIV

af 16. december 1991

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons

(91/671/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De eksisterende lovbestemmelser vedrørende obligatorisk
anvendelse af sikkerhedsseler udviser betydelige forskelle
fra medlemsstat til medlemsstat, og de bør derfor harmoni-
seres;

den obligatoriske anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer
på under 3,5 tons bør harmoniseres, således at føreres og
passagerers sikkerhed under kørslen øges;

direktiv 76/115/EØF ⁽⁴⁾ og 77/541/EØF ⁽⁵⁾ omhandler
de tekniske krav til sikkerhedsseler i motordrevne køre-
tøjer, men ikke deres anvendelse;

ved resolution af 19. december 1984 ⁽⁶⁾ forpligtede Rådet
og repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske
Fællesskabers medlemsstater, forsamlet i Rådet, sig til at
sørge for, at forslag vedrørende færdselssikkerhed vedtages
hurtigt, og opfordrede Kommissionen til at forelægge for-
slag herom;

i Europa-Parlamentets beslutninger vedrørende færdselssik-
kerhedsområdet ⁽⁷⁾, opfordres der til, at anvendelse af
sikkerhedsseler for samtlige passagerer, herunder også
børn, på alle pladser i personkøretøjer (undtagen i offent-
lige transportmidler) og ved kørsel på alle veje gøres
obligatorisk;

det bør gøres obligatorisk at anvende fastholdelsesanord-
ninger for børn på sæder, der er forsynet med sikkerheds-
sele;

indtil der er vedtaget harmoniserede fællesskabsnormer for
fastholdelsesanordninger for børn, skal de normer, der er i
overensstemmelse med medlemsstaternes nationale forskrif-
ter, anerkendes af alle de øvrige medlemsstater;

undersøgelser viser endvidere, at bagsædepassagerer er
næsten lige så udsat som personer på forsæderne, såfremt
der ikke anvendes sikkerhedssele, samt at bagsædepassage-
rer, der ikke anvender sikkerhedssele, påfører personer på
forsæderne en øget risiko for at pådrage sig kvæstelser i
tilfælde af en ulykke; antallet af dødsfald og tilskadekomne
vil således kunne nedbringes yderligere, såfremt anvendelse
af sikkerhedsseler på bagsæderne gøres obligatorisk;

fristen for iværksættelse af de i dette direktiv omhandlede
foranstaltninger bør levne tilstrækkelig tid til gennemførel-
sen af disse, især for de medlemsstaters vedkommende,
hvor der endnu ikke findes bestemmelser på dette om-
råde —

⁽¹⁾ EFT nr. C 298 af 23. 11. 1988, s. 8, og
EFT nr. C 308 af 8. 12. 1990, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989, s. 220, og
EFT nr. C 240 af 16. 9. 1991, s. 74.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 26. 6. 1989, s. 52, og
EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 56.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 76/115/EØF af 18. december 1975 om tilnær-
melse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler
forankring i motordrevne køretøjer (EFT nr. L 24 af 30. 1.
1976, s. 6), senest ændret ved direktiv 90/629/EØF (EFT
nr. L 341 af 6. 12. 1990, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 77/541/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes
tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler
og fastholdelsesanordninger i motordrevne køretøjer (EFT nr.
L 220 af 29. 8. 1977, s. 95), senest ændret ved direktiv
90/628/EØF (EFT nr. L 341 af 6. 12. 1990, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT nr. C 341 af 21. 12. 1984, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 104 af 16. 4. 1984, s. 38, og
EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 35.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle motordrevne køretøjer i klasse M1, M2 (bortset fra bagsæderne og bortset fra køretøjer med en tilladt totalvægt på mere end 3,5 tons og køretøjer med særlige ståpladser) og N1 (bortset fra bagsæderne) som defineret i bilag I til direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁾, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst fire hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på over 25 km/t.

2. I dette direktiv forstås ved:

- 1) sikkerhedssele eller sele: et arrangement af gjorde med lukkebeslag, justeringsanordninger og befæstigelsesbeslag, som kan forankres i et køretøj, og som er konstrueret til at hindre eller formindske risiko for kvæstelser for brugeren under pludselig reduktion af køretøjets hastighed eller sammenstød, idet det begrænser kroppens bevægelsesmuligheder; dette arrangement betegnes under et som et «sæt»; denne betegnelse indbefatter også enhver anordning, som virker energibeslagende, samt retractorer
- 2) fastholdelsesanordning: en anordning, der er en kombination af et sæde, som er fæstnet til køretøjets stel på passende måde, og en sikkerhedssele, hvoraf mindst ét forankringspunkt er fæstnet til sædet
- 3) sæde: en opbygning, herunder polstring, uanset om den indgår som del i køretøjets opbygning, der tjener som siddeplads for en voksen person, idet betegnelsen dækker såvel et enkelt sæde som den del af et udelst sæde, der svarer til én siddeplads.

Artikel 2

Medlemsstaterne sørger for, at føreren og passagerer, der benytter sæderne i de i artikel 1 omhandlede køretøjer, under kørslen anvender sikkerhedsseler eller en typegodkendt fastholdelsesanordning, når de sidder på sæder, der er forsynet hermed. Bagsædepassagererne skal fortrinsvis benytte de sæder, der er forsynet med seler eller en anordning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1), senest ændret ved direktiv 87/403/EØF (EFT Nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 44).

Medlemsstaterne sørger for, at børn under tolv år med en legemshøjde under 150 cm, som benytter sæder, der er forsynet med sikkerhedsseler, fastholdes af en typegodkendt fastholdelsesanordning, som passer til barnets legemshøjde og vægt. Disse sæder skal benyttes frem for andre.

Når en sådan anordning er typegodkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, betragtes den som godkendt i de andre medlemsstater.

Artikel 3

Bestemmelserne i dette direktiv finder ligeledes anvendelse på førere og passagerer i køretøjer, der er indregistreret i tredjelande, når disse kører i Fællesskabet.

Artikel 4

1. Uanset artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne på deres område tillade, at børn på tre år og derover, som benytter sæderne i de i artikel 1 omhandlede køretøjer, fastholdes af en sikkerhedssele eller en anden fastholdelsesanordning, der er typegodkendt for voksne.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes i tilfælde, som fastsættes i den nationale lovgivning, på deres område tillade, at børn under tre år, som benytter bagsæderne, ikke er fastholdt af en fastholdelsesanordning, der er tilpasset deres legemshøjde og vægt, hvis børnene befordres i et køretøj, hvor en sådan anordning ikke er til rådighed.

Artikel 5

Fra forpligtelserne i artikel 2 undtages personer, der ved en lægeattest, som er udstedt af de kompetente myndigheder, af alvorlige lægelige årsager er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedssele. Lægeattester, der er udstedt af en medlemsstats kompetente myndigheder, er også gyldige i de øvrige medlemsstater; gyldighedsperioden skal være anført i lægeattesten, som på forlangende skal forevises en person, der er bemyndiget til at kontrollere denne i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters gældende bestemmelser herom. Den skal bære følgende symbol:

Artikel 6

Medlemsstaterne kan med Kommissionens godkendelse indrømme andre fritagelser end de i artikel 5 omhandlede med henblik på:

- at tage hensyn til særlige fysiske forhold eller særlige omstændigheder i et begrænset tidsrum
- at gøre det muligt at udøve visse erhvervsmæssige funktioner på en effektiv måde
- at sikre, at aktiviteter i forbindelse med håndhævelse af lov og orden, sikkerhed og nødstilfælde kan fungere bedst muligt.

Artikel 7

Kommissionen forelægger inden den 1. august 1994 en rapport om anvendelsen af dette direktiv, blandt andet med henblik på en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at udbygge foranstaltningerne for at opnå større sikkerhed, og om der er behov for yderligere harmonisering. Rapporten ledsages i givet fald af forslag. Rådet træffer hurtigst muligt med kvalificeret flertal afgørelse om disse forslag.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter, efter samråd med Kommissionen, de nødvendige love og administrative bestemmelser i

kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 16. december 1991

om gensidig anerkendelse af nationale båd førercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje

(91/672/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør stræbes efter indførelse af fælles bestemmelser for føring af både til indlandssejls på Fællesskabets indre vandveje;

der bør med henblik på at fremme den frie sejls på Fællesskabets indre vandveje som en første foranstaltning indføres gensidig anerkendelse af nationale båd førercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje;

sejls på visse indre vandveje kan nødvendiggøre, at båd førerne opfylder visse yderligere krav om kendskab til lokale forhold —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv klassificeres de i bilag I omhandlede nationale båd førercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje således:

gruppe A: båd førercertifikater, som er gyldige for sejls på de i bilag II omhandlede sejlbare vandveje for søgående skibsfart

gruppe B: båd førercertifikater, som er gyldige for sejls på de øvrige vandveje i Fællesskabet med undtagelse af Rhinen, Lek og Waal.

Artikel 2

Med forbehold af artikel 3, stk. 5, gælder båd førercertifikatet for sejls på Rhinen, udstedt i overensstemmelse med den reviderede konvention om sejls på Rhinen, for samtlige vandveje i Fællesskabet.

Artikel 3

1. Gyldige båd førercertifikater, som hører under gruppe A i bilag I anerkendes af hver medlemsstat som gyldige for sejls på de i bilag II nævnte sejlbare vandveje for søgående skibsfart, i samme omfang som hvis medlemsstaten selv havde udstedt disse certifikater.

2. Medlemsstaterne anerkender gensidigt gyldige båd førercertifikater, som hører under gruppe B i bilag I, som gyldige for sejls på deres indre vandveje med undtagelse af de indre vandveje, for hvilke der kræves båd førercertifikat for sejls på Rhinen, eller som er opført i bilag II, i samme omfang som hvis de selv havde udstedt disse certifikater.

3. En medlemsstats anerkendelse af et båd førercertifikat, som hører under gruppe A eller B i bilag I, kan underlægges de samme betingelser med hensyn til mindstealder som dem, der gælder i den pågældende medlemsstat for udstedelse af et båd førercertifikat i samme gruppe.

4. En medlemsstats anerkendelse af et båd førercertifikat kan begrænses til kun at gælde for de fartøjsklasser, som certifikatet gælder for i den udstedende medlemsstat.

5. Forudsat samråd med Kommissionen og de øvrige medlemsstater kan en medlemsstat i forbindelse med sejls på visse vandveje, bortset fra de i bilag II anførte sejlbare vandveje for søgående skibsfart, kræve, at båd førere fra andre medlemsstater opfylder yderligere krav vedrørende kendskab til lokale forhold, der svarer til de krav, der stilles til den pågældende medlemsstats egne båd førere

6. Dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat kan kræve yderligere kendskab ved sejls med fartøjer, som transporterer farlige stoffer på dens område.

Medlemsstaterne anerkender attestationer, som er udstedt i henhold til forskrifterne i nummer 10170 i ADNR, som bevis på et sådant kendskab.

⁽¹⁾ EFT nr. C 120 af 7. 5. 1988, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 12 af 16. 1. 1989, s. 41.

⁽³⁾ EFT nr. C 318 af 12. 12. 1988, s. 18.

Artikel 4

Kommissionen tager, hvis der er behov for det, de nødvendige initiativer til at tilpasse listen over certifikater i bilag I efter fremgangsmåden i artikel 7.

Artikel 5

Rådet træffer senest den 31. december 1994 på forslag af Kommissionen, som denne skal forelægge senest den 31. december 1993, med kvalificeret flertal afgørelse om fælles bestemmelser for bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje.

Artikel 6

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for senest den 1. januar 1993 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås ved anvendelsen af artikel 4 af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til ændring af bilag I. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager ændringen af bilag I, når den er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er den påtænkte ændring ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages den foreslåede ændring af Kommissionen.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand

BILAG I

LISTE OVER NATIONALE BÅDFØRERCERTIFIKATER FOR TRANSPORT AF VARER OG PERSONER
AD INDRE VANDVEJE OMHANDLET I DIREKTIVETS ARTIKEL 1

GRUPPE A: Bådførercertifikater, som er gyldige for sejlads på de i bilag II opførte sejlbare vandveje for søgående skibsfart

Kongeriget Belgien

- Brevet de conduite A (arrêté royal n° ... du ...)
- Vaarbrevet A (Koninklijk Besluit nr. ... van ...)

Forbundsrepublikken Tyskland

- Schifferpatent med udvidet gyldighed for Seeschiffahrtsstraßen (Binnenschifferpatentverordnung 7. 12. 81)

Den Franske Republik

- Certificat général de capacité de catégorie A med et gyldighedsstempel for vandveje i gruppe A (zone 2 ifølge direktiv 82/714/EØF ⁽¹⁾) (décret af 23. juli 1991, Journal officiel af 28. juli 1991)
- Certificats spéciaux de capacité med et gyldighedsstempel for vandveje i gruppe A (zone 2 ifølge direktiv 82/714/EØF) (décret af 23. juli 1991, Journal officiel af 28. juli 1991)

Kongeriget Nederlandene

- Groot Vaarbewijs II (Binnenschepenwet, Staatsblad 1981, nr. 678).

GRUPPE B: Bådførercertifikater, som er gyldige for sejlads på de øvrige vandveje i Fællesskabet med undtagelse af Rhinen, Lek og Waal.

Kongeriget Belgien

- Brevet de conduite A (arrêté royal n° ... du ...)
- Vaarbrevet A (Koninklijk Besluit nr. ... van ...)

Forbundsrepublikken Tyskland

- Schifferpatent (Binnenschifferpatentverordnung 7. 12. 81)

Den Franske Republik

- Certificat général de capacité de catégorie A uden gyldighedsstempel for vandveje i gruppe A (zone 2 ifølge direktiv 82/714/EØF (décret af 23. juli 1991, Journal officiel af 28. juli 1991)
- Certificats spéciaux de capacité uden gyldighedsstempel for vandveje i gruppe A (zone 2 ifølge direktiv 82/714/EØF) (décret af 23. juli 1991, Journal officiel af 28. juli 1991)

Kongeriget Nederlandene

- Groot Vaarbewijs I (Binnenschepenwet, Staatsblad 1981, nr. 678).

⁽¹⁾ EFT nr. L 301 af 28. 10. 1982, s. 1.

BILAG II

**LISTE OVER SEJLBARE VANDVEJE FOR SØGÅENDE SKIBSFART OMHANDLET I DIREKTIVETS
ARTIKEL 2**

Kongeriget Belgien

Nedre del af Schelde

Forbundsrepublikken Tyskland

Zone 1 og zone 2 i bilag I til direktiv 82/714/EØF

Kongeriget Nederlandene

Dollard, Eems, Waddenzee, IJsselmeer, Oosterschelde og Westerschelde.

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1991

om ændring af direktiv 69/169/EØF for så vidt angår forlængelse og ændring af undtagelserne for Danmark og Irland vedrørende rejsendes afgiftsfritagelse

(91/673/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Kongeriget Danmark og Irland er indtil den 31. december
1991 omfattet af en undtagelse fra direktiv 69/169/
EØF ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 91/191/EØF ⁽⁴⁾, for
så vidt angår anvendelsen af de generelle afgiftsfritagelser;

nævnte undtagelser skal ses i forbindelse med Traktatens
artikel 8 A, hvor det indre marked defineres som et område
uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, perso-
ner, tjenesteydelser og kapital, og hvor det fastslås, at det
indre marked skal oprettes gradvis i løbet af perioden indtil
den 31. december 1992;

en umiddelbar ophævelse af nævnte undtagelser vil kunne
medføre økonomiske vanskeligheder for Kongeriget Dan-
mark og Irland, og det er derfor nødvendigt at forlænge
disse undtagelser indtil den 31. december 1992, for Irlands
vedkommende i ændret form —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 69/169/EØF ændres således:

- 1) I artikel 7b, stk. 1, litra b), ændres beløbet »95 ECU«
til »150 ECU«.
- 2) I artikel 7c ændres datoen »den 31. december 1991« til
»den 31. december 1992«.

- 3) Artikel 7d affattes således:

»Artikel 7d

Uanset artikel 2, stk. 1, og inden for de deri fastsatte
begrænsninger, kan Irland indtil den 31. december
1992 anvende en kvantitativ begrænsning på 30 liter øl
for alle, der rejser ind i Irland.

Uanset artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 7b,
stk. 1, litra b), kan Irland indtil den 31. december 1992
anvende følgende begrænsninger for nedennævnte
varer, som rejsende fra Irland indfører efter at have
opholdt sig mindre end 24 timer uden for Irland:

- a) for rejsende fra Fællesskabet: 175 ECU, idet vær-
dien pr. enhed ikke må overstige 110 ECU
- b) for øl: 15 liter.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og admi-
nistrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv
inden den 1. januar 1992.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative
bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de
skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.
De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af
medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de
vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det
område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1991.

På Rådets vegne

P. DANKERT

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 10. december 1991 (endnu ikke offentlig-
gjort i Tidende).

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 17. december 1991 (endnu ikke offentlig-
gjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 94 af 16. 4. 1991, s. 24.